

¹⁴Miután ott töltötte azt az éjszakát, ajándékokat válogatott ki bátyjának, Ézsauak mindabból, amire szert tett: Mert ezt gondolta: Megengesztelem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és csak azután kerülök a színe elé, talán akkor szívesen fogad. ²²Az ajándék tehát elindult előtte, ő azonban a táborban töltötte azt az éjszakát. ²³De fölkelte még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóleányát és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál. ²⁴Fogta és átvitte őket a patakon, majd átvitte mindenét, amije volt. ²⁵Jakób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki birokra kelt vele, egészen hajnalhasadtáig. ²⁶De látta, hogy nem bír vele, ezért megütötte a csipője forgócsontját, úgyhogy kificamodott Jakób csipőjének forgócsontja, miközben vele birkózott.

²⁷Akkor ezt mondta Jakóbnak: Bocsáss el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz. ²⁸Ekkor megkérdezte tőle: Mi a neved? Ő így felelt: Jakób. ²⁹Erre azt mondta: Nem Jakób lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. ³⁰Jakób azt kérte: Mondd meg nekem a nevedet! De ő így válaszolt: Miért kérded a nevemet? És megáldotta őt. ³¹Jakób Penúélnak nevezte el azt a helyet, és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam. ³²Már süttött a nap, amikor átkelt Penúélnál, és sántított csipőjére.

Kedves Testvéreim!

Tegnap a magyar futballválogatott 1-1-es döntetlent ért el a világbajnok francia csapat ellen. Mielőtt elveszteném a hallgatóság egy részét – akiket nem érdekel a foci - szeretném leszögezni, hogy a foci csak egy példa lesz az elején, igazából beszélhetnék más sportokról is, nem ez a lényeg, de ezt az aktualitást nem tudtam kihagyni. Mert bár én sem vagyok a legnagyobb focirajongó, más sportok jobban vonzanak, de azért az Európa bajnokság eseményeit, és főleg válogatottunk szereplését igyekszem követni, és természetesen, mint minden rendes magyar ember én is értek a focihoz, így tudom, hogy valóban milyen értékes döntetlen született tegnap délután a Puskás Arénában. A magyar válogatott megküzdött ezért az eredményért. Minden egyes méterért, a labda megszerzéséért, egy csapatként, és a küzdelem ellenére olykor meglepően szép játékkal, a vezetést is megszerezve. Azt mondják, egy győzelemmel ér fel ez a döntetlen. Legyen így! És azt látjuk, hogy a magyar sportolók, nem csupán a fociban, de nagyon tudnak küzdeni, nem véletlenül sikeres a magyar sport, és méreteinkhez képest szép eredményeket érnek el a sportolóink a különböző világversenyeken.

Visszatérve a focihoz, azt lehet látni, hogy válogatottunk ezen az EB-n egy olyan csoportba került, ahol nála jóval erősebbnek mondott ellenfelekkel kell megküzdenie. De úgy tűnik, a tegnapi napon bejött a kitervelt stratégia, és azt betartva sikerült kiharcolni egy egált.

És akkor a focitól induljunk is el mai alapigénk felé.

Mai alapigénkben Jakób küzdelmét láthatjuk. Istennel harcol, viaskodik, küzd Jakób, és a kiharcolt döntetlen egy ilyen erős ellenféllel szemben valóban felér egy győzelemmel.

De mi is történik ebben az egyenlőtlennek ígérkező küzdelemben Jakób és az ún. „Valaki” harcában? Hogy ezt megértsük egy kicsit vissza kell ugranunk Jakób életének történetében.

Szedjük össze mit is tudunk Jakóbról?

Izsáknak, Ábrahám fiának ikrei születnek: Ézsau és Jakób. De, már a születésük is különleges: az egyik a másik sarkába kapaszkodva látja meg a napvilágot, mintegy könnyítve a helyzetén az előre elkészített utat használva. A történeteket látva a szülők a Jakób, azaz a „Csaló” nevet adják neki. A név kötelez, úgyhogy néhány évtizeddel később már felnőttként ez a Csaló egy tál lencséért kicsalja éhes bátyjától az elsőszülöttségi jogot, amit az oda is ad neki, és amikor eljön a napja, apjuk halálos ágyánál Jakób haldokló apját becsapva az elsőszülöttnak járó áldást is megszerzi, ami nem egyszerűen néhány szó volt, hanem az Isten által Ábrahámnak tett ígéret továbbadása: „Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.” Most már egy csaló kezében van mindenki boldogulása, mindenki áldása.

Értelemszerűen Jakóbnak menekülnie kell bátyja Ézsau haragja elől. El is tűnik húsz évre, ami alatt rengeteg dolog történik vele. Akit érdekel, érdemes elolvasni akár újra is ezeket a történeteket, mert nagyon tanulságosak a mai korban is. Most kimondottan csak egy dologra koncentrálnék ezekből, az Istennel folytatott párbeszédeire.

Isten, a menekülése elején azt mondja Jakóbnak álmában: Veled leszek! Jakób miután felkel így imádkozik: ha valóban velem lesz az Isten.

Mai alapigénk előzménye pedig, hogy Isten azt mondja Jakóbnak: Térj vissza atyáid földjére, a rokonaidhoz, én veled leszek! Alapigénk elején pedig azt olvassuk, hogy *Jakób ajándékot válogatott ki szerzeményéből bátyjának, Ézsauak... Mert ezt gondolta: Megengesztelem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és csak azután kerülök a színe elé, talán szívesen fogad.*

Figyeljük csak meg. Isten azt mondja ismét Veled leszek. Ez azt jelenti, hogy nem bánthat senki, nem kell félned... Jákób mégis biztosítja magát. Ajándékot küld maga előtt, gyakorlatilag mindenét odaadná, csak, hogy megmeneküljön. Mindent belead, sőt annál még többet. *Az ajándék tehát átkelt előtte, ő azonban a táborban töltötte azt az éjszakát. De fölkelte még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál. Fogta és átküldte őket a patakon, és átküldte mindenét.*

Jákób pedig ott maradt egyedül.

A csaló. Ajándékot küld, de még mindig nyugtalan, az éjszaka közepén felkelti a családját és előreküldi őket. Mindent hajlandó feláldozni, azért, hogy ő élhessen. Még a családját, a feleségeit, a gyermekeit is. Teljesen egyedül marad. Nem azt mondja, Isten velem van, előremegyek megbeszélem a húsz éve történeteket a bátyámmal. Nem, hanem előre küldi mindenét, a családját a vagyonát, mindent és ő maga hátul marad.

Amit itt Jákób tesz, az nemcsak az ő, hanem minden ember stratégiája. Nem csak a sportban, de az élet minden területén stratégiákat, terveket, előre megírt forгатókönyveket használjuk. Pénteken volt a gyerekek bizonyítványosztása. Ott lehettek a szülők, és ahogyan odaértünk felmértem a terepet, honnan fogok a legjobban látni. És míg a legtöbb szülő, a gyereke közelében, azaz mögötte helyezkedett el, addig én kicsit távolabb mentem, de vele szembe, így láttam az arcát, ahogyan átveszi az igazolványt, és ez a stratégia bejött, büszke is voltam magamra. (Hozzáteszem a gyerekeimre még büszkébb.) De vehetjük a nyaralás tervezését is: lefoglaljuk a szállást, megnézzük a közlekedést, figyeljük az időjárás előrejelzést, megnézzük milyen látnivalók vannak ott ahová megyünk, összekészítjük a ruhákat, gondoskodunk az étkezés lehetőségéről... A stratégia hozzá tartozik a hétköznapijainkhoz.

A Biblia egyik legnagyobb stratégiája Jákób. Neki a születése előtti pillanattól minden tette egy jól megtervezett stratégia. Jákóbnak előre elkészített terve volt minden szituációra, és, ha valami váratlan esemény történt vele, akkor ügyesen alkalmazkodott hozzá.

Ugyanakkor azt is észre kell vennünk, hogy ez a kezdetek kezdetétől, az Istennel szembeni bizalmatlanság stratégiája. Isten megígérte, hogy velem lesz, de én a

Isten egyszülött fiát adta, hogy ha hiszek benne aztért azt mondom: ha valóban velem lesz... és rögtön készen áll egy B terv. Jákób élete, a mi életünk, akik nem tudjuk, nem akarjuk kiadni az irányítást a kezeink közül. Mert mi van, ha Isten mégsem olyan, mi van, ha Isten mégsem segít, mi van, ha – bár azt ígéri velem lesz, de mégsem látom őt az életemben? Jákób előre gondolkodik, és ez eddig jó taktikának bizonyult. Mert mindene meglett. Szép család, szolgák, vagyon, hírnév... Jákób a maga szerencséjének kovácsa, jól gondolkodott, jól taktikázott, jó volt a stratégiája, és győzött.

És egészen eddig a pontig, amelyről alapigénkben olvasunk, be is jön a stratégiája. Viszont itt megáll a tudomány. Mert Jákóbnak szembesülnie kell tetteinek következményeivel, szembesülnie kell Ézsau haragjával, szembesülnie kell önmagával. Egyedül marad. Teljesen egyedül, gyötrő gondolataival, a kétségekkel, hogy vajon mi lesz? Vajon Ézsau mit tesz majd? Eddig működött a tervezés, de ez már nem rajta múlik. Próbál ügyeskedni, ajándékokat küld, de maga is érzi, hogy ez kevés lesz. A családját is előre küldi, mindent felad, de ez már egy reményvesztett ember próbálkozása.

²⁵*Jákób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki birokra kelt vele, egészen hajnalhasadtáig*

Isten küzd, nem Jákóbbal, hanem Jákóbért.

Nagyon szeretem az oltár előtt hallott elveszett juh történetét, és a hozzá kapcsolódó képeket. Elképzelem amikor a báránka egy nagy tövises bokorba ragad, meglátja a felé közeledő pásztort, akinek alakja félelmet kelt benne. Elkezd kapálózni és a bokor még jobban felsebzi a bőrét. Egyre nagyobb a félelme a pásztortól, aki a magasba emeli a botját és nagyot üt a báránka fejére, aki az ütéstől elájul. A pásztor legyőzte a bárányt? Nem a pásztor megmentette a bárányt, mert így, hogy nem kapálózik tovább, ki tudja emelni a bokorból, el tudja látni a sebeit, és vissza tudja vinni a nyájba.

Jákób küzdelme ilyen küzdelem. Egyedül a bokorban. És Isten szeretete ilyen szeretet, felé a csaló felé, felé a kételkedő felé. Megüti Jákóbot, de azért, hogy helyére kerüljön az élete.

Mi is történik? Jákób küzdelme egy nálánál sokkal nagyobb hatalom ellen. Jákób felismeri azt, hogy kivel kel birokra, kivel küzd. Ezért a küzdelemnek egy adott pontján az áldását kéri: nem engedlek el, míg meg nem áldasz engem! Fura kérés ez. Mert az áldást Jákób már többször is megkapta. De most, már egy új ember áll Isten előtt. Egy új ember kéri ezt az áldást. Egy olyan ember, aki küzdött Istennel és emberekkel és győzött. Nem legyőzte Isten, hanem legyőzte az Istentől alkotott képét, legyőzte a kétségeit, legyőzte a stratégiáit, a saját terveit. Legyőzte önmagát. De nem olyan értelemben, ahogy az élsportolók, hogy még jobb legyen az időeredmény, még több gól szülessen, hanem legyőzni önmagadat, úgy, ahogyan Pál mondja: már nem én élek, hanem Krisztus él bennem...

Teljes életváltás. Stratégiaváltás. Jákób életében ezt hozza az Istennel való – immár sokadik, de döntő találkozás. Minden megváltozott. Nemcsak a járása a csípőjére mért ütés miatt, hanem a neve is. A név, amely egyben a személyiséget is hordozta: nem csaló lesz ezután a neved, hanem Isten harcosa – Izrael. Az új névben a már régen elhangzott áldás szólal meg: általad nyer áldást a föld minden nemzetsége.

Isten már itt az Ószövetségben megmutatta, hogy mire képes az emberért. Egészen közel jött. Jákób küzdelme fizikális küzdelem volt, test-test ellen. Jézusban Isten fizikálisan is közel jött, egészen emberré lett. És megküzdött az emberért. Legyőzetett, és mégis ő győzött! És Jézus odalép ma hozzánk, és azt mondja: küzdjünk meg együtt a kétségeiddel, a kérdéseiddel, a nehézségeiddel, a gyászoddal, a betegségeddel... és mindazzal a képpel, amit rólam – Istenről alkottál. És írjuk újra, kezdjük ma újra, tiszta lappal, új névvel, új étellel.

³²*Már süttött a nap, amikor átkelt Penúélnál, és sántított csípőjére.* – ez mai alapigénk utolsó mondata.

Adja Isten, hogy mi is meglássuk a felkelő napot, és meglátszódjon rajtunk az Istennel való életújító találkozás.